

man ved denne Lov giver ham Afgang til det Sogns Menigheds Kirke, som han nu i en vis Forstand er traadt ud af. Han er naturligtvis ikke traadt ud af Følkekirkens Menighed, men han er i en vis Henseende traadt ud af den Menighed, som betegnes ved Ordet Sogne- menighed. Det er derfor, man siger, at han skal have Afgang til Sognekirken, og det er for at skaffe ham denne Afgang, at man kom- mer frem med denne Lov; hvis han havde en saadan fuldstændig Afgang dertil, som alle An- dre, saa var Loven jo unødvendig.

Thurab: Det var naturligtvis ikke mig ubekjendt, at det tidligere har været gjort gjæl- dende, at man frygtede for, at Præsterne ved den omtalte Ordning af Forholdet vilde fristes til at benytte den Frihed, som Sognebaands- løsningsloven giver dem, til meget hyppigt at virke udenfor deres Sogne. Hvorvidt en saa- dan Frygt er begrundet eller ikke, skal jeg lade staae hen, idet jeg blot udtaler, at jeg ikke nærer nogen Frygt i denne Henseende. Der- næst skal jeg sige, at, naar den fgl. Anordning, om jeg saa maa sige, beklipper Netten efter Sognebaandsløsningsloven for Præsterne til at forrette Sacramenterne, hvorfomhelst der er Sognebaandslødere, som ønske det, vilde det forekomme mig meget uheldigt, om denne Lov skulde gjøre det Samme. — Det andet Spørgs- maal, som den høitærede Minister fremdrog, nemlig om Biskoppens Forhold til Kirkebyg- ningen, skal jeg kun berøre ganske kort, idet jeg maa tilstaae, at Forholdene paa Landet vare mig mindre bekjendte end for Rjøbstædernes Vedkommende, og i denne Henseende skal jeg derfor indrømme min Feiltagelse; men det forekommer mig, at, naar Biskoppen kun som Medlem af Stiftsøvrigheden — om ogsaa i dette Forhold det mere fremtrædende Medlem — har med Kirkegaarden og Kirken at bestille, er det, fra mit Standpunkt betragtet, rig- tigt og correct, naar man ikke ønsker en Be- klipping af Sognebaandsløsningsloven, men urgerer, at Henvendelsen, naar der er Tale om Kirkebygningens Brug, skeer enten til Stifts- øvrigheden, til Inspectionen, til Kirkeværgeren eller til Provsten som Kirkesyn isledetfor til Biskoppen. — Med Hensyn til den specielle

Sag, som jeg tidligere berørte, skal jeg ganske vist indrømme og med Glæde anerkjende den imødekommende Stilling, som de Overordnede i denne Sag have indtaget. Jeg er ikke saa tilstrækkelig oplyst om, hvorfra en saadan Imødekommen er steet, at jeg kan henvende Takken til de rette Vedkommende, men jeg skal som sagt paastjønne den. Jeg skal dog be- mærke, at jeg har hentet min Underretning fra dem, der ønskede Tavlerne ophængte, nemlig Baabenbrødreseeren paa Møen, som gien- nem sin Formand har henvendt sig directe til Biskop Martensen, hvorefter der indløb det Svar fra Hs. Høitværdighed, at man fra Biskoppens Side vilde tage Sagen under nøiere Overveielse — saavidt jeg erindrer, løb det saaledes —, naar de enkelte Sognepræster ind- gave Begjæring derom, og da bestemme, hvad man i den Henseende vilde tilstede. Saaledes er Sagen refereret for mig, men jeg skal kun give den for, hvad jeg har faaet den.

Søgsbro: Den ærede Minister kunde ikke see, at den Fortolkning, som jeg vilde gjøre gjældende af Lovens, saaledes at man skulde kunne løse Sognebaand til Capellanen, var medholdelig efter Lovens Ord. Jeg kan dog ikke fravige denne Mening. Han erklærede, at naar der stod „for en vis Menighed bestiftet Præst“, maatte derved forstaaes Sognepræsten; men det er jo slet ikke givet, at derved skal forstaaes Sognepræsten, det er saameget mindre givet, som Lovens flere Gange paa andre Steder udtrykkelig nævner „Sognepræsten“ og „Sog- nets Præst“, men da altid mener den Præst, som man har løst Sognebaand fra, hvorimod den Præst, som man har løst Sognebaand til, kaldes „den for en vis Menighed bestiftede Medlem af Stiftsøvrigheden“. Der er altsaa en ligefrem Modsat- ning i Betegnelsen for disse to forskjellige Personer, og denne Modsatning kan ikke være tilfældig eller betydningsløs. Naar dernæst den ærede Minister siger, at en Capellan ikke er bestiftet for en vis Menighed, saa staaer det, hvis jeg ikke feiler, i fuldstændig Strid med den Udsærdigelse, som Ministeriet selv giver for en saadan Capellan. Saavidt jeg veed, staaer der udtrykkelig i det Kaldsbrev, eller hvad det kaldes, som han faaer, at han er be-